

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá specifiky subjektivně vnímané životní spokojenost dětí a dospívajících (11 – 15 let) dlouhodobě vyrůstajících v dětských domovech (alespoň 1 rok) na území České republiky. Primárním cílem práce je podrobněji zmapovat, zdali se spokojenost v některých aspektech liší od jedinců, kteří vyrůstají v biologické rodině. Teoretická část se zaměřuje na rozlišné koncepty životní spokojenosti, aktuální situaci ústavní péče v ČR, její příležitosti a rizika, v neposlední řadě také na vývojová specifika pubescentů a významu rodiny pro život. V rámci teoretické části jsou prezentovány s tématem související studie. Empirická část zahrnuje kvantitativně-kvalitativní výzkum za využití standardizovaného dotazníku KIDSCREEN-52 a doplňujícího anamnestického dotazníku. Počet respondentů činí 53 (30 chlapců a 23 dívek), výzkum se realizoval celkem v 8 dětských domovech.

Z výzkumu vyplynulo, že životní spokojenost je ve třech oblastech (emoční vyladění, školní prostředí, sociální přijetí a šikana) nižší u dětí z dětských domovů v porovnání s dětmi z rodin. Ve zbylých sedmi doménách se rozdíly neprojevíly. Respondenti z DD vykazují průměrnou spokojenost se svými biologickými rodinami a zároveň i s vychovateli. Rodiny si spíše idealizují, kdežto na vychovatele nahlíží reálněji. Chlapci oproti dívkám kladněji hodnotí svůj tělesný vzhled, osobnostní charakteristiky a zároveň vnímají život pozitivněji. Naopak dívky jsou více spokojené se školním prostředím, vztahy s vyučujícími a akademickými úspěchy.

KLÍČOVÁ SLOVA

Životní spokojenost, sebepercepce, dětský domov, pubescence, gender